

Olin totaalisen kyrpiintynyt. En ollut nähnyt niin sanottua poikaystävääni kolmeen kuukauteen. Olin päättänyt kuukauden jälkeen, että juttumme oli ohi. Ainut ongelmani oli, etten saanut häntä kiinni. Hän kyllä vastasi puheluihin mutta lopetti niin pikaisesti etten ehtinyt sanoa hänelle asiaani. Kaksi kuukautta olin kestänyt tätä. Halusin sanoa hänelle kasvotusten asiani, että hän tajuaisi asian. En halunnut hänen enää ikinä tulevan kolkuttelemaan ovelleni. Tänään taisi olla onnenpäiväni koska ystäväni oli nähnyt hänen menevän kaupungin laidalla olevaan räkälään. Ystäväni oli parkeeranut autonsa ja jäänyt odottamaan häntä ulos. Lähdin vauhdilla kotoani ja toivoin todella saavuttavani lusmu-poikaystäväni. Hyppäsin linja-autoon, jonka tiesin pysähtyvän kyseisen räkälän eteen. En miltei malttanut odottaa. Hengitin syvään rauhoittaakseni hermojani. Hoidan tämän asiallisesti niinkuin se kuuluu tehdä. Suoristin kämmenellä farkuistani olemattomia ryppyjä ja suoristin paitaani. Linja-auto pysähtyi ja hyppäsin ulos. Kävelin suoraan punaisen volvon viereen. Ikkuna rullautui auki. "Hän ei ole tullut ulos", sanoi Carolina autosta. Nyökkäsin hänelle ja tuijotin ovea. "Kiitos", sanoin hänelle. "Nyt saat vihdoin päätettyä tämän. Onnea matkaan", hän sanoi. Otin muutaman askeleen räkälän ovea kohti. Katsahdin Carolinean olkani yli. "Helppo nakki. Ei tässä onnea tarvita", sanoin ja virnistin hänelle. Jatkoin matkaani ovea kohti ja kuuntelin kun hän käynnisti autonsa ja lähti. Vihdoinkin tämä olisi ohi. Kuinka väärässä olinkaan? Työnsin oven auki ja pysähdyin. Keskellä baaria oli vain yksi täysi pöytä jonka ympärillä oli viisi miestä mukaan lukien poikaystäväni. Kaikki kääntyivät katsomaan minua. Itsevarmuuteni sai pienen kolauksen mutta jatkoin kulkuani suoraan poikaystäväni vierelle. "Anteeksi häiriö", sanoin muille kunnes käännyn pahasti hikoilevan Matt:iin. "Meidän täysyisi...", jätin lauseen kesken. Hän näytti kamalalta. Matt oli vitivalkoinen. Hän vapisi kauttaaltaan ja hänen silmän ympärökset olivat tulipunaiset. Yleensä niin siisti puku oli nuhuinen ja ryppyinen. Katsoin häntä päästä varpaisiin. Kun katseemme kohtasivat, Matt tuntui kalpenevan ennestään. Kurtistin kulmiani hänelle ja katsoin pöydän ääressä oleviin henkilöihin. Ennen kuin ehdin katsoa jokaista, katseeni osui pöydällä olevaan kuvaan. Se peitti alleen pinon seteleitä. Miksi kuvani oli setelipinon päällä? "Matt, selittäisitkö miksi tämä on täällä?", kysyin ja nostin kuvan seteleiden päältä. Käänsin nyt vihaisen katseeni hikoilevaan tulevaan ex-poikaystävääni. "Maisie otaksun", sanoi mies pöydän toiselta puolelta ja nousi ylös. Käänsin katseeni mieheen. Huivipäinen, iso, lihaksikas mies astui lähemmäs minua. Tutkailin miestä päästä varpaisiin. Katsoin myös muita miehiä. He olivat kaikki tatuoituja, isoja miehiä. Mies, joka oli noussut astui Matt:in taakse. Kuin salaman iskusta muut miehet nousivat ylös ja kävelivät ulos. Katsoin heidän perään. Minulle tuli todella huono tunne. Ihokarvani nousivat pystyyn. Käännyn katsomaan mieheen, jonka kädet olivat Matt:in olkapäillä. Matt vapisi kuin haavanlehti. "Mitä täällä tapahtuu?", kysyin kuiskaten. Minua pelotti kysyä, mutta tiesin, että minun oli pakko. Mies puristi Matt:ia olkapäistä. "Poikaystäväsi tykkää pelata. Hän ei vain ole kauhean onnekas", mies sanoi. Kurtistin hänelle kulmia. "Mitä se minulle kuuluu? Tulin tänne vain jättämään hänet", sanoin jo hieman varmemmin. Mies naurahti ja käveli lähemmäs minua. Hän kiersi minut kuin leijona kiertää saaliinsa. Puristin kuvaa kädessäni lujemmin. "Hauska juttu oikeastaan, koska epäilen, että tämä asia kuuluu hieman sinullekin. Matt-poika on velkaa melkoisen summan rahaa minulle. Teimme diilin, jos hän voittaa, hänen ei tarvitse maksaa minulle penniäkään, mutta jos hän häviää...", mies sanoi takaani. Niskakarvani nousivat pystyyn. Käänsin päätäni sen verran, että näin hänet silmäkulmasta. "Jos hän häviää...", sanoin kysyvästi. Mies astui suoraan selkäni taakse. "Jos hän häviää, hän antaa tyttöystävänsä minulle", hän kuiskasi takaraivooni. Suustani pääsi yllätynyt äänähdys kunnes raivo poltti suoniani. "Sinä helvetin...", sanoin ja syöksyin Matt:ia kohti. Ulvoen hän kaatui maahan yrittäessään paeta minua. Mies takanani nappasi minut kiinni ja piti lujasti. Matt raahasi itseään

vapisten lattiaa myöten kauemmas meistä. "Tsk, tsk, tsk", mies sanoi korvaani kun rimpuilin. Se sai minut vain rimpuilemaan lujempaa. "Päästä minut irti", sanoin matalasti ja potkaisin häntä sääreen. Mies ähkäisi muttei päästänyt minua otteestaan. "Päästän vasta kun olet rauhoittunut", mies sanoi korvaani. "Rauhoittunut, RAUHOITTUNUT", huusin täyttä kurkkua. Saatanan mulkku halusi minun rauhoittuvan. Olin niin vihainen, että näin punaista. Matt vikisi sääliittävänä lattialla. Vedin syvään henkeä ja lopetin rimpuilun. Pääsisin nopeammin antamaan Matt:ille selkään kun mies luulee, että olen rauhoittunut. Käteni vapisivat raivosta. Hitaasti mies laski minut alas ja päästi irti. Odotin, että hän liikkui hieman kauemmas kunnes lähdin Matt:in perään. Potkaisin Matt:ia reiteen kaikin voimin. "Saatanan mulkku. Mitä helvettiä?", huusin hänelle ja hän vikisi entistä kovempaa. Hän peitti päänsä käsillään ja käpertyi sikiöasentoon. "Luuletko, että voit vain antaa minut jollekkin? ET", huusin. Mies käveli varmoin askelin Matt:in taakse. Musta kiiltävä ase painautui Matt:in takaraivoon. Matt jähemmyi paikalleen. Astuin vaistomaisesti peloissani taaksepäin. Matt alkoi itkeä. Hän sopertsi jotain mistä ei saanut mitään selvää. "On tässä toinenkin vaihtoehto. Sinä voit myös kieltäytyä. Valitettavaa Matt-pojan kannalta. Kukaan ei jätä minulle velkoja maksamatta ilman seurauksia", mies sanoi kylmästi. Pysähdyin, kun törmäsin pöytään. Mies tuijotti minua silmiin. Hänen silmänsä porautuivat minuun. "No, miten on?", hän sanoi kylmästi. Hän otti varmistimen pois. "Hyvä on, hyvä on. Suostun siihen", sanoin paniikissa. En ollut valmis näkemään kenenkään teloitusta. Mies laittoi varmistimen takaisin ja käveli luokseni. Hän otti minua käsivarresta kiinni ja lähti kuljettamaan minua ovelle päin. Matt jäi lattialle itkemään. "Mennään", mies sanoi. Kun astuimme baarin ovesta ulos, mies nyökkäsi kahdelle miehelle, jotka nojasivat mustaan autoon. He nousivat ja kulkivat ohitsemme. Katsoin taakseeni, mutta he olivat jo kadonneet baariin. Mies vei minut tumman auton luo ja avasi oven. Vilkaisin häneen ja istuin autoon. Mihin liemeen itseni olinkaan sotkenut? Aivoni jumittivat. En tiennyt mitä minun pitäisi tehdä ja mitä ei. Hätkähdin ajatuksistani kun syliini putosi jotain kovaa. Mies oli pudottanut aseensa syliini. Vaistomaisesti yritin liikkua taaksepäin mutten pystynyt. "Turvavyö", mies sanoi ja käynnisti auton. Käännyin katsomaan häneen. Vapisevin sormin yritin laittaa turvavyötä kiinni mutta se ei vain tahtonut lukittua. Mies tuhahti ja hänen suuri kätensä peitti omani. Hän painoi vyön lukkoon. Mies käynnisti auton ja renkaat vinkuen lähti parkkipaikalta. Hän oli holtiton ajaja. Liian kova vauhti, sai minut nytkähtelemään jokaisessa käännoksessä ja pysähdyksessä. Ase liikkui koko ajan lähemmäs polviäni. "Laita se laukkuusi", mies sanoi ja vilkaisi asetta. Olin koko matkan yrittänyt olla koskematta painavaan mötikkään sylissäni. Kurotin vapisevin sormin ja nostin sen pikaisesti laukkuuni. Auto pysähtyi ja mies astui ulos. Katsoin ympärilleni ja tajusin, että auto oli asuntoni edessä. Oveni avautui. Yritin nousta ylös mutta turvavyö esti minua. Avasin sen hitaasti ja nousin ylös. Nostin laukun olalleni. Ase laukussani poltti ja olin varma, että joka ikinen ohikulkija huomasi sen laukussani. Mies ojensi kätensä. Katsoin kättä ja sitten miestä. "Avaimet", hän sanoi huokaisten. Tuhahdin hänen suuntaan ja kävelin miehen ohitse ovelleni. Kaivoin avaimet taskusta ja avasin oveni. Työnsin avaimet takaisin taskuuni ja menin kiireisesti makuuhuoneeseen, lukitsin oven perässäni. Nojasin oveen ja liu'uin sitä vasten lattialle. Painoin laukun rintaani vasten ja tunsin asean painavan. Heitin laukun lattialle kuin se olisi polttanut minua. Minun laukussani oli ase. Asunnossani oli mies, jota en tuntenut. En tiennyt mitä tehdä. Katsoin kuvaa itsestäni, joka oli edelleen kädessäni. Hieman ryppyisessä kuvassa hymyili nuori nainen. Olin juuri muuttanut uuteen asuntoon ja saanut työpaikan. Ystävänä veivät minut rannalle juhlistamaan sitä. Se oli hyvä päivä. Ruttasin kuvan nurkkiini. Nyt kuva toi minulle mieleen vain Matt:in ja miehen asunnossani. Mies oli ostanut minut tai voittanut. En ollut ihan varma itsekkään. Olin kuluttanut kaiken taistelutahtoni Matt:iin. Ja ottaen huomioon miehen

koon, en pystyisi taistelemaan häntä vastaan vaikka haluaisin. En tiennyt miten räjähdysheikkä mies on. Ampuisiko hän minutkin jos en suostuisi tähän enää. Olin ansassa. Hätkähdin kun ovea yritettiin avata. "Maisie", kuului miehen kysyvä ääni oven toiselta puolelta. Vetäydyin kauemmas ovesta ja nousin ylös. Pudotin rypistyneen kuvan lattialle ja pyyhin hiuksia kasvoiltani. "Vaihdan vain vaatteita", huusin miehelle hieman vapisevalla äänellä. En halunnut olla hänen kanssa samassa huoneessa. Menin vaatekaappini luo ja avasin ovet. Kaikki vaatteeni oli siistissä järjestyksessä, toisin kuin elämäni. "Pakkaa samalla vaatteet mukaan", mies sanoi, "Sinulla on viisitoista minuuttia aikaa". Kuulin askeleiden loittonevan. Otin mustan kassin sänkyni alta. Vedin vaatteet kaapistani suoraan laukkuun viikkaamatta niitä. Kun olin kahminut kaikki vaatteet kaapista, avasin sukkalaatikkoni. Kaadoin sieltäkin kaikki kassiin. Minulla ei ollut hirveästi vaatteita. Olin ostanut kaiken mitä tarvitsin mutten niinkään ollut shoppailija tyyppiä. Vedin vetoketjun laukusta kiinni ja istuin sängylle. Tuskin ehdin edes kahta sekuntia istua kun ovelta kuuluu paukahdus. "Avaa ovi", kuului miehen ääni. Mitä jos en avaakaan? Toisaalta mies näytti niin vahvalta, että hän todennäköisesti aamutreenikseen hajoitti ihmisten ovia, joten kapina tuntui miltei turhalta. Sitä paitsi, se oli minun oveni. Joutuisin maksamaan sen jos mies sen hajoittaisi. Nousin ylös ja avasin lukon. Mies astui ohitseni ja katsoi ympärilleen. Makuuhuoneeni oli täynnä kuvia minusta ja ystäväistäni, jopa heidän suloiset eläimensä olivat päässeet seinälleni. Mies nosteli kuvia piironkini päältä ja katsoi niitä lähemmin. "Kauan olette olleet Matt'in kanssa yhdessä?", mies kysyi. "Olimme yhdessä", korjasin häntä, "Onko sillä väliä?". Mies kääntyi katsomaan minua kuva kädessään. Hänen katseensa osui rypistyneeseen kuvaan lattialla. "Milloin annoit kuvan hänelle?", mies kysyi ja otti kuvan lattialta. Hän suoristi sen valtavilla käsillään. "En antanut sitä hänelle", sanoin hiljaa. Tunsin itseni petetyksi. Matt oli tuhonnut kauniin muiston. En enää ikinä pystyisi katsomaan kuvaa muistamatta mihin hän oli sitä käyttänyt. Mies työnsi kuvan takataskuunsa ja otti kassini. "Mennään", hän sanoi ja asteli ulos huoneestani. Voimattomana nousin ylös ja nostin painavan laukun olalleni. Kuljin hänen perässään autolle. Istuin autoon ja vedin turvavyön kiinni. Uppouduin ajatuksiini. En tiennyt mitä mies halusi minusta. Olinko hänen huoransa? Hän oli niin vahva, että pystyi varmasti pakottamaan minut siihen. Nielekselin palaa kurkussani. Tunsin kyyneleet silmäkulmissani. Ei nyt, voin hajota myöhemminkin. Hengitin syvään ja työnsin kaikki ajatukset pois. Nypin farkkujani ja huomasin etten ollut vaihtanut vaatteita. Katsahdin mieheen päin. Oliko hän huomannut sen? Mies katsoi tietä. Hän ei reagoinut minuun mitenkään. Miehen musta tukka oli lyhyt ja pystyssä huivin takana. Hän oli laittanut sen otsalleen. Miehellä oli tummat kasvonpiirteet. Kasvojen luusto oli kova ja patsasmainen. En nähnyt hänen silmiään koska hän oli laittanut aurinkolasit päähän huomaamattani. Vasenta kulmakarvaa koristi hopeinen koru. Tutkailuni keskeytyi kun auto pysähtyi äkisti. Melkein löin pääni kojelautaan. Mies nousi sanomattakaan ulos. Hitaasti avasin turvavyöni ja astuin itsekin ulos. Valkoinen talo seisoi edessämme. Mies käveli kassini kanssa ovelle ja avasi sen. Hän ei ollut huomioinut minua mitenkään. Mietin mitä hän tekisi jos en seuraisikaan häntä sisälle? Katsoin ympärilleni. En ollut matkan aikana seurannut mihin ajoimme. Minulla ei ollut hajuakaan missä olimme. Huokaisin pettyneesti ja kävelin sisään. Laskin laukkuni pöydälle ja lähdin tutkailemaan taloa. Miten niin kylmäkasvoisella miehellä voi olla näin lämpimän tuntuinen koti? Mieleni teki käpertyä sohvalle ja nukkua ainiaan. Ravistelin ajatuksen päästäni. Minua pidettiin miltei vankina ja minä ajattelin nukkumista. Toisaalta, sohva näytti todella mukavalta. Näin silmäkulmastani kun mies tuli olohuoneeseen. "Kassisi on makuuhuoneessani. Voit laittaa vaattesasi kaappiin kun sinulla on siihen aikaa", mies sanoi. Käännyin katsomaan mieheen. "Missä minä nukun?", kysyin peläten vastausta. Mies suoristi selkäänsä kuin dominoidakseen minua enemmän. "Huoneessani", hän

vastasi. Sydämeni jätti lyönnin väliin. Tämä oli juuri sitä mitä olin koko ajan pelännyt. Hän kuvitteli voivansa tehdä minulle mitä halusi. "Ei", sanoin ja kuljin kauemmas miehestä. Kuin aavistaen pakoyritykseni huoneesta, mies otti muutaman valtavan askeleen ja hän oli edessäni. Peruutin hädissäni kauemmas. Jokaisen askeleen jonka otin taaksepäin, hän otti eteenpäin. Selkäni osui seinään. Mies asetti kätensä pääni kummallekin puolelle. Käänsin katseeni ja pidätin hengitystä. "Ei?", mies sanoi ja tunsin hänen hengityksen poskellani. Suljin silmäni. Jokainen lihakseni jännittyi. Sydämeni takoi rinnassa lujaa. Nieveskelin palaa kurkussa. "En edes tiedä nimeäsi. Miten kuvittelet, että tulen huoneeseesi nukkumaan? Miksi minä olen täällä?", kysyin. Avasin silmäni ja katsoin suoraan hänen tummiin silmiin. Hän painautui niin lähelle minua, että painoin käteni hänen rinnalleen yrittäen estää häntä. "Sinä olet täällä koska sinun poikaystäväsi kusi hommansa", hän sanoi hampaat irvessä. "Entinen, entinen poikaystävä", sanoin hiljaa värisevällä äänellä. "Meidän täytyy tehdä pari asiaa selväksi. Minä en aio sietää asennettasi. Jos haluat lähteä kävelemään, ota kassisi ja lähde, mutta tiedä, että Matt ei tule näkemään huomista. Sinä suostuit tähän", hän sanoi kylmästi. Hän osoitti Matt:ia aseella. Mitä minun olisi pitänyt tehdä? Antaa hänen ampua Matt? Minulla ei ollut vaihtoehtoja. Rintakehäni sattui kun sydämeni hakkasi niin lujaa. Mies astui askeleen taaksepäin pitäen minua naulittuna katseellaan, sitten hän kääntyi ja käveli poispäin. "Ace", hän sanoi samalla kun valuin seinää pitkin lattialle. Kiersin käteni ympärilleni ja päästin kysyvän äänähdyksen. "Kutsu minua Ace:ksi", hän sanoi kävellessään ulos huoneesta. Tuijotin kohtaa mihin hän oli kadonnut. Ace. Tunsin kuinka vapisin. Olin jäänyt lattialle. En tiedä kuinka kauan olin siinä ollut. Aika ajoin kuulin Ace:n äänen. Kuulin askeleiden lähestyvän ja vedin jalkani tiukemmin kehoani vasten. Näin Ace:n mustat kengät edessäni. "Nouse", hän käski. Katsomatta häneen nousin ylös. Hän otti käsivarrestani kiinni ja vei minut keittiöön. Pöytään oli katettu kaksi lautasta. "Istu", Ace käski. Istuin alas mutten koskenutkaan ruokaan. Laskin käteni syliini ja suoristin selkäni. Ace istui eteeni ja alkoi syömään. Hän oli syönyt puolet ruoastaan kunnes kääntyi katsomaan minua. Hän kurtisti kulmiaan. Hän katsoi minua hetken kunnes kohautti olkiaan ja jatkoi syömistä. Kun hän oli valmis, hän siivosi lautasemme ja istui takaisin eteeni. "Meillä on huomenna menoa", hän sanoi. "Minne me menemme?", kysyin. "Kerron myöhemmin", Ace vastasi. Tuijotin häntä suoraan silmiin. "Mitä haluat minusta?", kysyin suoraan. Ace nojautui pöydälle. "En mitään. Minulle tarjottiin hyväksyin tajouksen ja voitin", hän sanoi. "Kuinka paljon Matt on sinulle velkaa?", kysyin. "Se on minun ja Matt:in välinen asia", Ace vastasi. Nojauduin pöydälle. "Vai niin", sanoin ja kuulin itsekin kuinka vihaiselta ääneni kuullosti. Nousin ylös ja lähdin kävelemään. En halunnut enää sekuntiakaan olla samassa huoneessa Ace:n kanssa. Kuin ihmeen kaupalla kävelin suoraan makuuhuoneeseen. Sängyllä oli kassini. Kassin vetoketju oli auki ja huomasi, että sitä oli selvästi tutkittu. Vihani leimahti entisestään. Kuin tilauksesta Ace käveli huoneen ovelle ja jäi katsomaan minua. "Pengoit kassini", sanoin syyttävästi. Ace kohautti harteitaan välinpitämättömästi. Olin niin vihainen etten tiennyt mitä tehdä. Paiskasin huoneen oven Acen kasvoille ja minusta pääsi raivokas karjahdus. Käännyin ja näin kylpyhuoneen huoneen perällä. Juoksin kylpyhuoneeseen samaan aikaan kun Ace avasi huoneen oven. Lukitsin kylpyhuoneen oven. Ace paukautti ovea nyrkillään. Sätkähtäen liikkui kauemmas ovesta. Lyyhistyin lattialle kyynelten virratessa kasvoillani. Miten minä olin päätenyt tähän? Hänen ei edes tarvinnut lukita ovia tai sitoa minua mihinkään. En voinut mennä mihinkään. Hän ampui Matt:in. Vaikken välittänytään hänestä, mutta en voinut olla syy hänen kuolemaansa. Laitoin suihkun päälle ja astuin ammeeseen suihkun alla. Annoin kylmän veden valua kasvoilleni. Ovi aukesi ja Ace astui sisään. "Painu helvettiin", huusin hänelle. Ihme kyllä Ace lähti huoneesta ja painoi oven kiinni perässään. Annoin kylmän veden kastella vaatteeni.

Lämpimät kyynелеet sekoittuivat kylmään veteen. Kun vihdoin nousin ammeesta, olin varma, että huuleni olivat muuttuneet sinisen värisiksi. Riisuin märät vaatteeni ammeeseen ja kiedoin mustan pyyhkeen ympärilleni. Kurkkasin oven raosta. En nähnyt Ace:a, joten hiivin kassilleni ja otin puhtaat vaatteet. Hipsin takaisin kylpyhuoneeseen ja puin kuivat vaatteet ylleni. Laitoin pyyhkeen kuivumaan tuolin nojalle Ace:n huoneeseen. Talo oli täysin hiljainen. Hiipien kuljin olohuoneeseen. En nähnyt Ace:a missään. Etsin silmilläni kaukosäädintä ja kun vihdoin löysin sen, käperryin sohvalle ja vedin viltin ylleni. Sohva nielaisi minut syleilyynsä. Olin aivan loppu. Laitoin kanavan, josta tuli jotain turhaa mihin ei tarvinnut keskittyä. Huomaamattani luomeni vaipuivat kiinni ja nukahdin. Heräsin siihen kun minut nostettiin sohvalta. Painoin pääni lämmintä rintaa vasten. Sievästi minut laskettiin pehmeälle sängylle. Käperryin kerälle. Päälleni tuli jotain painavaa, jonka hetkeä myöhemmin tajusin olevan peitto. Sänky painui alas hieman ja pystyin aistimaan hänet sängyllä. Ace ei tullut minuun kiinni vaan pysyi omalla puolellaan. Huokaisin väsyneenä. Minun olisi pitänyt nousta mutten löytänyt voimia siihen. Vedin peiton tiiviimmin ympärilleni ja annoin mieleni rauhoittua. Ei mennyt aikaakaan kun olin jälleen unten mailla. Yritin kääntää kylkeä kun aamuaurinko paistoi kasvoilleni. En pystynyt kuin kääntämään päätäni jotain lämmintä vasten. Oli kuin minut olisi kiedottu kuumiin viljatyynyihin. Yritin jälleen liikkua mutta viljatyynyt ympärilläni kiristivät ja viereltäni kuului murahdus. Avasin silmäni ja näin rintakehän kasvojeni edessä. Ace oli kietoutunut ympärilleni. Riuhdoin käteni vapaaksi hänen altaan ja läpsäisin hänen hartiaa. Murahten hän nosti kätensä ympäriltäni ja hieroi kasvojaan. Nousin istumaan ja läpsäisin hänen reittä, joka oli päälläni. Ace nosti sen päältäni. Nousin ylös ja kävelin kylpyhuoneeseen päin. "Oletko aina näin kiukkuinen aamuisin?", hän kysyi unisena. "Olen", sanoin ja paiskasin kylpyhuoneen oven kiinni ja laitoin sen lukkoon vaikka tiesin, ettei siitä oikeasti ollut mitään hyötyä. Kävin nopeassa suihkussa ja suihkun jälkeen puin puhtaat vaatteet päälle. Kävelin keittiöön päin kahvin toivossa. Ace nojasi ilman paitaa pöytään kahvikuppi kädessä. Hän tuijotti ikkunasta ulos. Kun hän huomasi minut, hän nousi ja kaatoi toiseen kuppiin kahvia. Hän katsoi minua kysyvästi. "Maitoa", sanoi hiljaa. Ace kaatoi kuppiin maitoa ja ojensi sen minulle. Nyökkäsin hänelle kiitoksen. Kävelin olohuoneeseen kahvini kanssa ja istuin penkkiin ikkunan edessä. Ace tuli perässäni. Huokaisin turhautuneena. "Tänne tulee ihmisiä noin kahden tunnin kuluttua. Siihen mennessä sinun tarvitsee olla esityskelpoinen", Ace sanoi. Käännyin katsomaan häneen. En ollut edes ehtinyt ottaa huikkaa kahvistani ja hän jo heitti tämmöisen kasvoilleni. "Mikä vika näissä on?", sanoin ja nostin löysiä housujani. Ace nosti minulle kulmakarvaansa. "Menisitkö nuo vaatteet päällä hautajaisiin?", hän kysyi. Olin hieman yllättynyt hänen kysymyksestään. "Vietetäänkö täällä jonkun hautajaisia?", kysyin ja nousin ylös. En todellakaan aikonut viettää täällä kenenkään tuntemattoman hautajaisia. "Ei", hän sanoi huokaisten, "Mutta..." "Mutta mitä?", sanoin ja istuin takaisin alas, "Mitä sillä on väliä mitä minulla on päälläni?" Ace kyykistyi eteeni. "Sinä olet täällä minun kanssani. Sinun täytyy näyttää...", Ace katsoi minua päästä varpaisiin. Siristin hänelle silmiäni. "Asuste. Koriste. Senkö takia olen täällä?", kysyin. Purin hampaita yhteen. "Kyllä", hän sanoi tylästi, "Silloin kun olemme ihmisten ilmoilla ole juuri se. Minua ei haittaa mitä teet täällä kun olemme kahden mutta kun olemme muiden seurassa, teet niinkuin minä sanon". Käteni alkoivat täristä kiukusta. Heitin kahvit hänen päällensä. Olin hieman jopa itsekkin yllättynyt omasta käytöksestäni. Ace laskee hitaasti oman kuppinsa ikkunalaudalle ja pyyhki naamansa. Sitten hän käänsi vihaisen katseensa minuun. "Sanoit ettet välitä mitä teen sillä välin kun olemme kahden", sanoin ja ristin käteni rinnalleni. Hänen leukansa nyki ja huomasin hänen pidättelevän itseään. Tajusin ettei tekoni ollut kauhean fiksu. Ottaen huomioon, että hän kantoi asetta mukanaan ja todennäköisesti osasi käyttää sitä. Puhumattakaan, että hän oli kolme

kertaa isompi kuin minä ja todennäköisesti vahva. "Etkö voi hankkia itsellesi jotain bimboa blondia, jota voit esitellä?", kysyin ennen kuin hän ehti tehdä mitään. Ace nojautui lähemmäs. "Voisin mutta ne osottautuvat aina liian tarrautuvaisiksi", hän sanoi edelleen leuka nykien. "Eli olen helpompi vaihtoehto vai?", sanoin hänelle ja nostin kulmakarvaa kysyvästi. Nojauduin niin taaksepäin kuin pystyin. Hänen kasvoillaan välähti jotain, mutta koska en tuntenut häntä, en osannut sanoa mitä se oli. Pidätin hengitystä kun Ace nojautui entistä lähemmäs. Hän tuijotti minua silmiin ja sanaakaan sanomatta hän nousi ylös ja käveli pois. Kohautin itselleni olkia kun jälleen pystyin hengittämään ja hain itselleni toisen kupin kahvia.